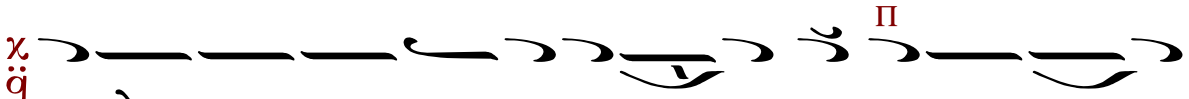

31-08-2025 † ΟΡΘΡΟΣ ΙΒ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

† Μνήμη τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας
Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν α'.

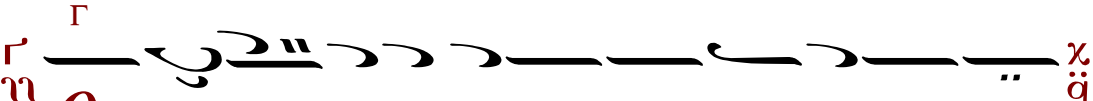
Ἦχος ἡ Γα

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

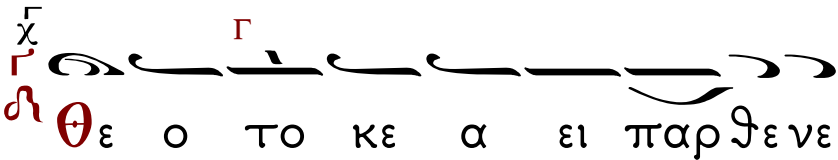
Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄

Ἦχος γ' Ν Γ Π
Εὐφραινε σὺ τὰ οὐράνιᾳ ἀγα-
λιᾷ σὺ τὰ ἐπιγείᾳ ὅτι ἐ-
ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ
ὁ Κύριος ἐπάτησε τὸ θάνατον
θάνατον πρῶτον τῶν νεκρῶν ἐγε-
νετο ἐκ κοιλίας Ἀδου ἐρρύσα-
το ἡμᾶς καὶ παρῆλθε τὸ σμῶμα
γα εὐλεός

Ἦχος γ' Ν
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγί-
ω Πνεύματι (Τὸ αὐτό) Ἦχος γ'

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος λ̣α̣ Γα̣

Καὶ νῦν...   Θε ο το κε α ει παρθε νε

 των αν θρω πων η η σκε ε ε πη ε σθη τα

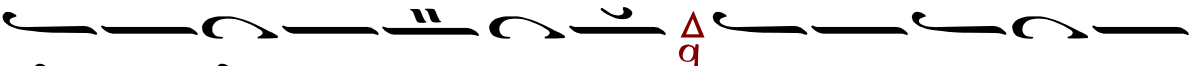
 και ζω νην του α χραν του σου σω μα τος

 κρα ται αν τη πο λει σου πε ρι βο λην ε δω

 ρη η η σω τω α σπο ρω το κω σου α

 φθα ρτα δι α μει ναν τα ε ποι σοι γαρ

 και φυ σις και νο το μει ται και αι χρο ο ο νος

 δι ο δυ σω που μεν σε ει ρη νην τη πο

 λι τει α σου δω ρη σαι και ταις ψυ χαις η

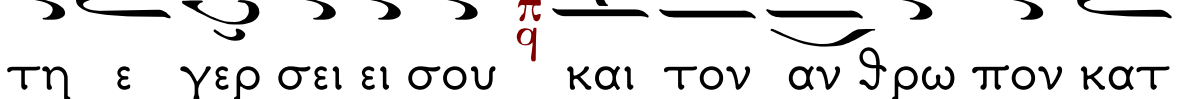
 μων το με γαα ε λε ο ο ο ος

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα, Ἦχος γ΄

Χ^Γ Ν Γ^Γ Χ^Π ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α
παρ χη των κε κοι μη με ενων^Π ο πρω το το
κος της κτι σε ως^Γ και δη μι ουρ γο ος πα αν
των των γε γο νο ο των^Π την κα τα φθα ρει
σαν φυ σιν του γε ενους η μων εν ε αυ τω
ω α νε και νι ι σεν^Γ ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
ευ εις^Π ο γαρ των ο λων Δε σπο της^Γ το
κρα^Γ τος σου κα τε ε λυ υ σε^Π
Δ^Γ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι^Π

Γ^χ N Γ^η
 ρι ε το πι κρον του θα να του γευ σα α με νος Κυ

 τη ε γερ σει ει σου και τον αν θρω πον κατ

 αυ του ου ε νι σχυ σας της αρ χαι ας κα τα

 ρας την ητταν α να κα λου με ε νος ο υ

 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι

 ε δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν ...

Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου
 σκήνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί, Παναγία Παρθένε,
 ἐξ ἧς ἀρυόμεθα νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ
 κραυγάζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ
 λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία
 Θεόκλητε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Τὴν Ὠραιότητα.

^Γ ^Γ ^Ν
^Γ ^Ν
 Το α να λ λ ο ι ω το ο ν το της Θε ο τη
^Γ ^Ν
 τος ^Δ και το ε κου σι ο ο ν ^κ ^γ πα θος σου Κυ ρι
^Δ ^Γ
 ε ^Δ εις ε αυ τον κα τα π λα γεις ο Α δης
^Π ^Γ ^π ^γ
 ε πω δυ ρε ε το τρε μω την του σω μα το ος ^κ ^γ
^Γ
 μη φ θα ρει σαν υ πο στα σιν ^Δ ^Γ β λε πω τον α
^Π ^κ ^γ ^π ^γ
 ο ρα τον ^κ ^γ μυ στι κω ως πο λε ε μουν τα α με ^π ^γ
^Δ ^Γ ^κ ^γ
 δι ο και ους κα τε ε χω κραυ γα ζου σι ^κ ^γ
^Γ ^Ν
 δο ρ ζα Χρι στε τη α να στα α σει ει σου ^Γ ^Ν
^κ ^γ ^Γ ^Ν
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
^Γ ^Ν
 ω Πνευ μα τι ^Γ ^Ν

Το α κα τα λη πτο ον το της Σταυρω
 σε ως και α νερ μη νευ το ον το της Ε γερ
 σε ως θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορ
 ρη τον μυ στη ρι ον ση με ρον γαρ θα να το ος
 και ο Α δης ε σκυ λευ ται γε νος δε αν θρω
 πι νον α φθαρ σι ι αν εν δε δυ υ ται δι
 ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα ζο μεν δο
 ο ξα Χρι στε τη Α να στα α σει ει σου

Καὶ νῦν...

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

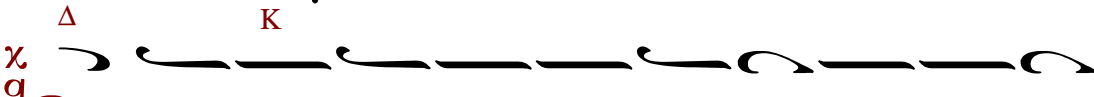
Τῆς τιμίας Ζώνης σου τῇ καταθέσει,
 ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ
 ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε,
 Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Εὐλογητάρια.

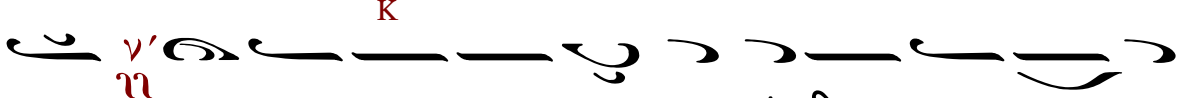
Ἦχος λ̣η̣ Πα

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τας ου

Των Αγ γε λων ο δη μος κα τε πλα γη

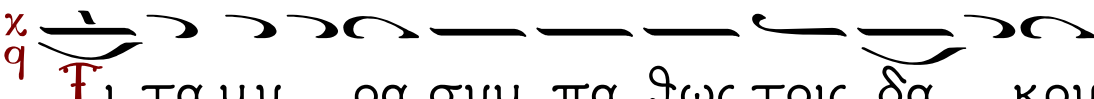
ο ρων σε εν νε κροι οις λο γι σθεν τα του

θα να του δε Σω τη ρτην ι σχυ υν κα θε λο ον

τα και συν ε αυ τω τον Α δα μ ε γει ραν

τα και εξ Α δου παν τας ε λευ θε ρω σαν τα

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τας ου

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ

σιν ω μα θη τρι αι κιν να τε ο α

στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε

φθεγγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις

τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ

ε ζα νε εστη του μνηματος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μετα δι και ω μα τας ου

Αι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον

προς το μνημα σου θρη νο λο γουσαι αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

θρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαιε τε την

Α ναστασιν δε Α πο στο λοις ει πα τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τας ου

Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ ε

νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φθεγ γο

με ε νου τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο

γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ζα νε ε στη

του μνη ματος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

^χ_q Προσκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του ου
του Υι ο ον τε και το Αα γι ον Πνευμα ^χ_q την
Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι
α ^{γ'}_η συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α
γι ος Α γιος ^χ_q Α γιος ει Κυρι ε ^χ_q
^χ_q Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας τω ναι ω νων α μην ^κ
^χ_q Ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω
σω Παρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τιας ^χ_q χαρ
μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υπης πα
ρε ε σχες ^{γ'}_η ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ

την δε ο εκ σου σαρκω θεις Θε ος και αν

θρωπος

Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

αλ λη λου ι α δο ο ξασοι ο Θε ος

Τὸ γ'. Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι

α αλ λη λου ι ι ι α δο ξασοι ο Θε

ο ο ο ος

ω Πνευ μα τι ^χ_q και νυν και α ει και εις
 τους αι ^Πω νας των αι ω νων α μην ^π_q
^Ν_q ^Γ ^π_q ^Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι
 α ^χ_q ως Πα τρι ι και Υι ω συ να στρα πτει
 εν ^Γ_q ⁺ ω τα παν τα ζη και αι κι νει ται ^Γ_η

Ἀντίφωνον Β΄

^Ν_η ^Γ ^Γ ^Ε αν μη Κυ ριος ο ι κο δο μη ση ο ι κον
 των α ρε των μα την κο πι ω ω μεν ^Π ^Ν_q την δε
 ψυ χην σκε πον τος ^χ_q ου δεις η μων πο ρ θει ται αι
 την πο λιν ^Γ_η
^Ν_η ^Γ ^Τ ου καρ που ου της γα στρος τω Πνευ μα τι

υι ο ποιη τωσ σοι τω Χριστω^{χ̣ ḡ} ως Πατρι

οι^Γ Α^Γ γιοι παντο τε ει^Γ σι

^Γ Δο^Γ ζα Πατρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι^{χ̣ ḡ} Και νυν και α ει και εις

^Π τους αι^Π ω νας των αι ω νων α μην^{π ḡ}

^Π Α^{π ḡ} γι ω Πνευμα τι εν θε ω ρειται

πασα α γι ο ο της σο φι ι α^{π ḡ} ου σι οι πα

σαν γαρ κτι ι ι σιν^Γ αυ τω λα τρευ σω μεν^{χ̣ ḡ}

Θε ος γαρ ως Πατρι τε ε και Λο γω^Γ

Αντίφωνον Γ'.^Ν Ο^Γ ι φο βου με νοι τον Κυ

^Π ρι ον μα κα ρι οι τρι βους βα δι ου ουνται^{π ḡ}

των εν το λων φαγονται ζω η ραν γαρ παγ
καρπι αν

Κυκλω της τρα πε λης σου ευ φρανθη τι
κα θο ρων σου Ποιμε ναρχα τα εκ γονα φε
ρον τα κλαδους α γα θοερ γι ας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας τω ν αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου ου τος της
δο ξης εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι
σει συν Πα τρι γαρ α νυ μνει ται

και αιτω Λο γω Γ
η

Τὸ Προκείμενον. Γ
η N Ει πα τε εν τοις ε θνε

σιν ο τι Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε x
q̇ και γαρ

κα τωρ θω σε την οι κου με νην x
q̇ η η τις ου

σα λευ θη η σε ται (Δίς) Γ
η

Στίχ. Λσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ᾠσατε
τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Γ
η N Ει πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι

Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε x
q̇ και γαρ κα τωρ

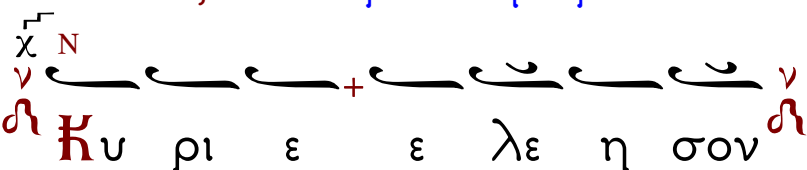
θω σε την οι κου με νην x
q̇ η τις ου σα λευ

θη σε ται αι αι M Γ+ Γ
η

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

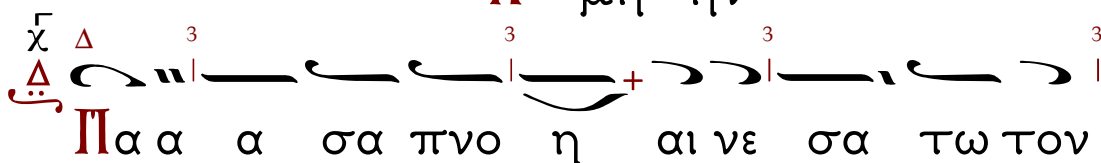
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

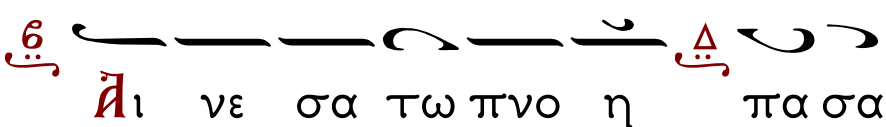
Ὁ Χορός: ^χ ^N ^ν
Κυ ρι ε ε λε η σον

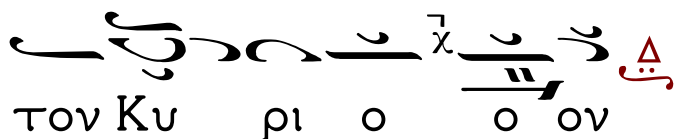
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

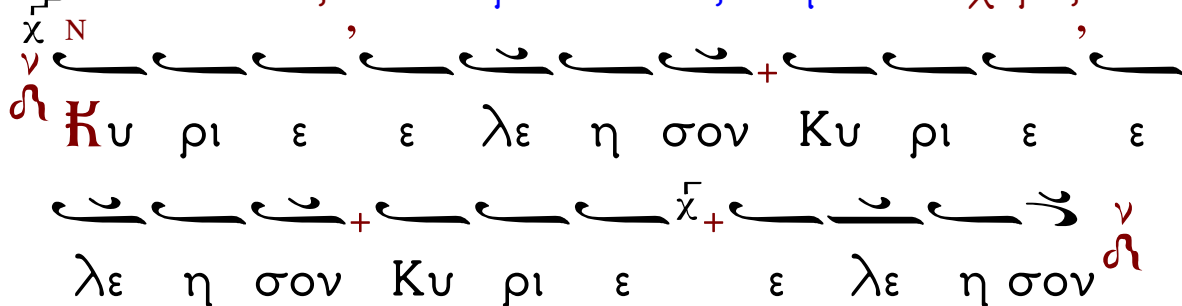
^χ ^Δ ³ ³ ³ ³
Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δίς)
Κυ υ ρι ον

Τὸ τρίτον.
Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι .. Ὁ χορός:

^χ ^N ^ν
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
καὶ τῷ πνεύματι σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι'
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμὸς.

Ἦχος Δι

λε η μου ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και

κα τα το πλη θος των οικτιρμων σου ε

ξα λειψον το α νομημα μου

πι πλει ον πλυ νον με α πο της

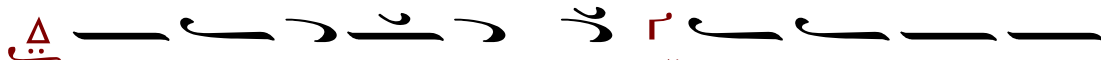
α νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι ας

μου κα θα ρισον με

ο τι την α νο μι αν μου ε

γω γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε

νω πιον μου ε στι δι α παν τος

 Ϟοι μο νω η μαρ τον Ϟ και το πο νη

 ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως αν δι

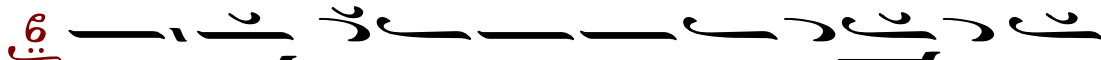
 και ω θης εν τοις λο γοις σου Ϟ και νι κη σης

 εν τω κρι νε σθαι σε

 Ϟ δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

 φθην και εν α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε

 με η μη τη ρ μου

 Ϟ δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας

 τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

 ας σου ε δη λω σας μοι

 Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα

ρι σθη σομαι πλυ νεις με και υ περ χι
ο ο να λευ καν θη σομαι

Ακου τι εις μοι α γαλ λι α σιν
και ευφρο συ υ νην α γαλ λι α σον ται ο
στε α τε τα πει νω με ε ε να

Απο στρε ψον το προ σω πον σου
α πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας
α νο μι ας μου ε ζα λει ψον

Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε
μοι ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον
εν τοις εγ κα τοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το Πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λη σα π ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν
του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η γε
μο νι κω ω στη ρι ζον με

Δι δα ζω α νο μου στας ο δους σου
και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου
σι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος
ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι

α σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ
νην σου

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ζεις και
το στο ομα μου α να γ γε λει την αι νε σιν
σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε
δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη
σεις

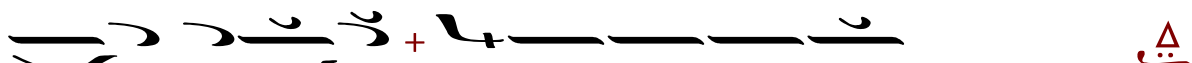
Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε
τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και
τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ζου δε

νω σει

6.

6. **Α** γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο

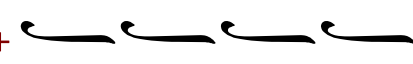
 κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη

 θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

 Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και

 ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ τω

   6.
ματα

 Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

 σι α στη ρι ον σου μο σχους και ε λε

   6.
η σον με ο Θε ος

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Τ**αις των Α πο στο ο
 λων πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει
 ψον τα πλη θη **ν'** των ε μω ων εγ κλη μα
 των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην **Τ**αις της Θε ο το ο
 κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει
 ψον τα πλη θη **ν'** των ε μω ων εγ κλη μα
 των

Ελε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πληθος των οι κτιρμων σου ^τχ̄ _Δ ε ζα λειψον +

το α νο ομημα μου _Δ

_Δ Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα

φου _Δ κα θως προ ει πεν _Δ ε δω κεν η μιν ^{ν'} _ϙ

την αι ω νιον ζω ην ^{ν'} _ϙ και με γα ^τχ̄ ε λε ο +

ο ος _Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

$\bar{\chi}^{\Delta}$
 $\underline{\Delta}$ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 $\underline{\Delta}$ ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον $\underline{\Delta}$
 (Δίς)

 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε ε η

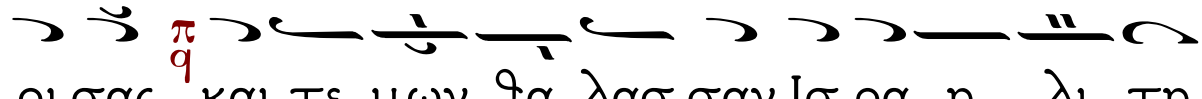
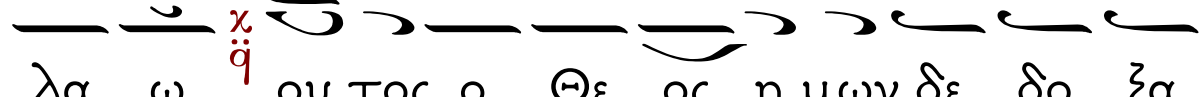
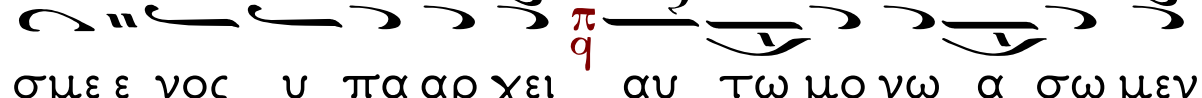
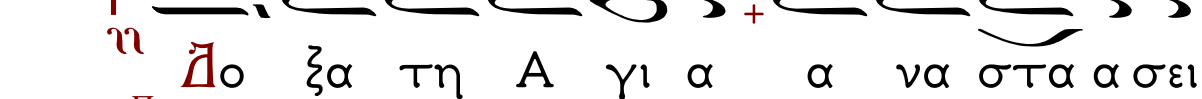

 σο ο ον

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος ἡ Γα

^Γ_ἡ ^Ν ^Γ
Ο τα υ δα τα πα λαι νε ευ μα τι θει
^Π
^χ_ῳ ^Π
ω εις μι ι αν συ να γω γη ην συ να θροι
^Π
^π_ῳ ^Γ
οι σας και τε μων θα λασ σαν Ισ ρα η λι τη
^Π
^χ_ῳ ^Γ
λα ω ου τος ο Θε ος η μων δε δο ξα
^Π
^π_ῳ ^Γ
σμε ε νος υ πα αρ χει αυ τω μονω α σω μεν
^Γ
<sup>ἡ <sup>ἡ
ο τι δε δο ο ξα σται
^Γ
<sup>ἡ ⁺
Δο ξα τη Α γι α α να στα α σει
^Π
^π_ῳ ^π
σου Κυ ρι ι ε
^Ν
^π_ῳ ^Γ
Ο την γην κα τα κρι νας τω πα ρα βα αν
^Π
⁺ ^Π
τι ι δρω τος φε ρειν καρ πο ον τας α κα αν</sup></sup></sup>

^π_q ϑας α καν ϑων στε φανον εκ πα ρα νο μου χει
^Γ_q ρος ουτος ο Θε ος ημων σω μα τι κωως
^Γ_q δε δεγ με ενος την κα τα ραν ε λυ σεν ο ο
^Γ_q τι δε δο ο ζα ασται

^Γ_q Δο ζα τη Α γι α α να στα α σει
^Π_q σου Κυ ρι ι ε

^Ν_q Ηι κη της τρο παι ου χος κα τα ϑα να
^Π_q του ο ϑα να τος δε δοι κωως α νε δει ει

^π_q χϑη πα ϑη την σα ρ κα γα ρε μ ψυ χω με νην λα
^Γ_q βων ουτος ο Θε ος ημων και συμ πλα κει εις
^Γ_q τω τυ ραν νω παν τας συ να νε στη σεν ο ο

τι δε δο ο ζα α σ τ αι Γ
η

Γ
η Υ πε ρ α γ ι α Θε ο το κε σω ω σ ο ν η

μας Π
q

Π
q Α λ η θ η Θε ο το κον παν τα τα ε ε

Γ θ ν η δο ζ α λ ει σε Χ
q τη ν α σ πο ο ρ ως τε κου ου

σαν Π
q υ πο δυς μη τραν γαρ η γ ι α σ με ν η ν

Γ τη ν σ η ν Χ
q ου το ς ο Θε ο ς η μ ω ν το κα θ η

Π μα α ς ου σ ι ω ω θ η Π
q και Θε ο ς και αν θ ρ ω

πο ς εκ σου γε γε εν ν η η τ αι Γ
η

Εἶτα οἱ δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν πρῶτος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λαμπάδα φωτοφανῇ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναός, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρός, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύν τε καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, θείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σου, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς πάλαι ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ, Θεογεννητορ ὥφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρώματα μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγνῆς, ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἅπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεύτερος.
Ὡδὴ α'. Ὡχος πλ. δ'.
Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχὺν με θείαν εὐσεβῶς περιζῶσον,
ὕμνολογοῦντά σου, τὴν Ἱερὰν Ζώνην, θεῖον
χρηματίζουσαν, τῇ πόλει σου περιζῶμα, καὶ
κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀρραγὲς περιτείχισμα,
ἄχραντε Παρθένε τῇ ποιμνῇ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας,
περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν
Πανάμωμε· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν
σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν
ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Δόξα.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον,
περιχορεύσωμεν, τῆς Ἱερᾶς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς
Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περιζῶμα, ἀφθαρσίας
ὕφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ
ἀδιάσπαστος.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάμωμε,

προστρέχει δύναμιν, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην,
καταφεύγει πάντοτε, πᾶσι γενοῦ βοήθεια, καὶ
τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα,
σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος ἡ Γα

Ο^Γ εκ μη ον των τα παν τα πα ρα γα
γων τω λο γω κτι ζο με να τε λει ου ου με να
Πνευ μα α τι^Π Παν το κρα τορ Δε σπο τα εν τη
α γα πη τη ση στε ρε ε ω σον με^Γ
Δο^Γ ζα τη Α γι α α να στα α σει
σου Κυ ρι ι ε^Π
Δι^Π α Σταυ ρου σου η σχυν θη ο α σε
βης ειρ γα σα το βο θρον γαρ^Γ ον ο ρυ υ
ζας ει σπε πτω ω κε^Π τα πει νων υ ψω θη δε
Χρι στε το κε ε ε ρας εν τη ση α α να στα

σει

Γ
η

Γ
η Δο ξα τη Α γι α α να στα ασει

Π
σου Κυ ρι ι ε

Π
Γ
η της ευ σε βει ας το κη ρυγ μα των ε

Γ
θωνως υδωρ ε κα λυ ψε τας θα λα ασ σας φι

Π
Γ
η λαν θρω ω πε α να στας εκ τα φου γαρ το

Γ
η της Τρι α δος α πε κα λυ υ ψας φε γ γος

Γ
η Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

Π
μας

Π
Γ
η Δε δο ξα σμε να λε λα λην ται πε ρι σου

Γ
η πο λις η εμ ψυ χος του α ει ει βα σι λευ

π

q

N

Γ

ο οντος δι α σου γαρ Δε σποι να τοις ε πι
γης Θε ος συ να α νε στρα φη

Γ
η

Εἶπα οἱ δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν πρῶτος.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον Ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄενοι ὀχετοί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἀγνή, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἀγνῆς, Ζώνη ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνή ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεί.

Κανὼν δεύτερος.
Ὡδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νευργεῖται καρδία, πίστει θερμῇ φαύουσα, Ζώνη Ἱερᾶ τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἅμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μένει ἄφθορος ἔτι, ἡ Ἱερὰ Ζώνη σου, ἥτις σοῦ τὸ ἄχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιάζουσα, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Δόξα.

Εχρημάτισας οἶκος, περικαλλῆς Ἀχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι, ἣν καὶ κατασπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὥς τῷ ὑπερτίμῳ σου, φαύσασα σώματι.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος πλ. β'.
Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιβαλοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος

Τὶς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγῆσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος, ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶν σου τὰ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἐορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἀγνή· Ἀπαντας περίσῳζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωήν, πράττειν Κυρίου τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ὅμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὥς ἐξ Ἑδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου
Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν
τοῦ θανάτου, σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει
Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις,
ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς
ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν,
καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν,
ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε.
Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια
ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν,
ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὁ Ζωοδότης
συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ
καταράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ
πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς
ἐξουσίας αὐτοῦ.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς Τιμίας Ζώνης εἰς τὴν βασιλίδα Ζωήν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Χρυσὴν κορωνίδ' οἶα, σεμνὴ Παρθένε,
Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.
Θέντο σορῶ Ζώνην πρώτη Πανάγνου
Τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ.

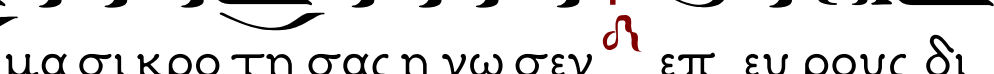
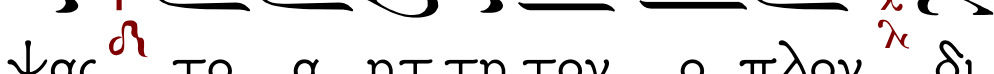
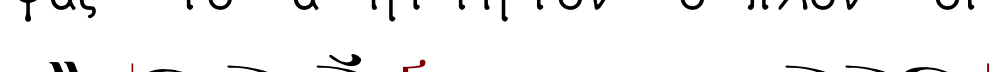
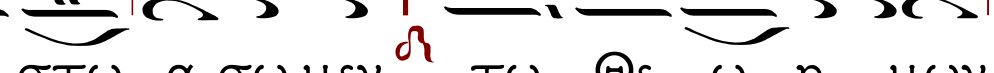
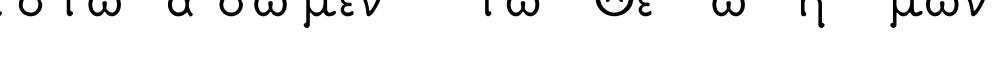
Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρός σου πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους
διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

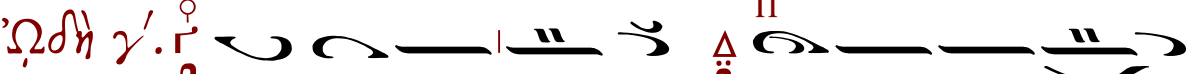
ᾠχος λ α'

ο τι δε δοξασται

Ωδή γ'. Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου,
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν
ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, ὁ α' χορός εἰς κράτος
καὶ στερέωμα.

Ωδή γ'. Ράβδος εἰς τυπον του μυστηριου

πα ρα λαμ βα νε ται τω βλα στω γαρ προ

κρι ι ι νει τον ι ε ρε α τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α

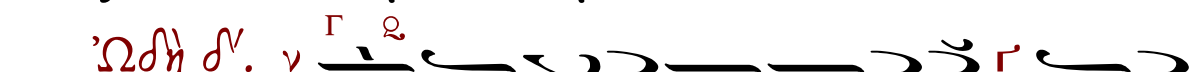
νυν ε ξην θη η σε ξυ υ λον Σταυ ρου

α' εἰς κρατος και στερεεωω μα

Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας
Σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα Σου, καὶ
ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.

Ωδή δ'. Εἰ σα κη κο α Κυ ρι ε της οι

κο νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον κα
 τε νο η σα τα ερ γα σου και ε δο ξα
 σα σου την Θε ο τη τα

Ὡς ε'.

Ω τρισμακάριστον Εύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
 Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ
 πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
 δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ
 παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡς ε'.
 Ω τρισμα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον
 εν ω ε τα α θη Χρι στος ο Βα σι λευς
 και Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω
 α πα τη σας τω εν σοι δε λε α σθεις
 Θε ω τω προσπα γεν τι σα ρκι τω πα ρε χο

οντι την ειρηνηνταις ψυχαις ημων

Ὡς δὲ στ'. **Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις,
παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν
τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν,
ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν
κόσμον φωτίσαντος.

Ὡς ἡ στ. γ Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ
χνοις γ πα λα μας Ι ω νας Δ σταυ ρο ει δως
δι εκ πε τας γ το σω τη ρι ον πα θος προ
δι ε τυ υ που σα φως Δ ο ο θεν τρι η με
ρος εκ δυς Δ την υ περ κο σμιον Α να στα α
σιν υ πε ζω γρα φη η σε Δ του σα ρ κι
προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε ου Δ και

τρι η με ρω ε γε ερ σει τον κο ο σμον φω
τι ι σα αν τος

ᾠδὴ ζ'. Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου
δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ
δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως Τρεῖς Παῖδας, οὐκ
ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον·
ἀλλ' ἀντηχοῦντι, δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
συνόντες ἔφαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν
πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ'. Ἐκ νο ον προ σταγ μα τυ
ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε
πνε ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο
στυ γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα
τω ω σε θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ

βρομιον ^ν αλλ αν τηχουντι δροσοβολω
 πνευμαατι ^Δ πυρι συνοντες εψααλλον ^Δ
 ουπερ υμνηητοος των Πατερων
 και ημων Θεος ευλογητος ει ^ν
 Ὡδὴ η'. ^Δ ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
 τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
 δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν
 συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
 μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν
 παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'. ^ν ^Δ Ἰνουμεν ευλογουμεν ^Δ και
 προσκυνου ου μεν τον Κυριον ^ν
^N ^ν ^Δ Ευλογειτε Παι αι αι δεσ ^ν της Τρι

α δος ι σα ρι θ μοι Δη μι ουρ γον Πα τε ρα
Θε ον υ μνει ει τε τον συ γ κα τα βαν τα
Λο ο γον και το πυρ εις δρο σον με τα α
ποι η σαν τα και υ πε ρυ ψου τε το
πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ μα πα
να γι ον εις τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Τιμωτέρα.

ᾠχος λδ Νη

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα
μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι μου
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β' ᾠ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι

δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με

πα α σαι αι γενε αι

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο

κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος και α γι ον

το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με ενοις αυτον

ν
Α

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο

κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ν
Α

Στίχος δ' Ε ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

των

ν
Α

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το ο

κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Σπύχος ε' Χα θει λε δυ να στας α πο

θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους πει νων

τας ε νε ε πλη σεν α γα θων και πλου

του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λοο γον τε κουσαν την οντως Θεο το ο

κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν

Στίχος 5' Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ω σαι ω νος

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λοο γον τε κουσαν την οντως Θεο το ο

κον σεμεγαλυ νοομεν

ν

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

Μυστικῶς εἰθεοτοοκεεπα
ραδεισος αγεωργητως βλα
στησασα Χριστον υφου του Σταυ
ρου ζωηφορον ενγη πεφυτου
ουργηται δενδρον διονυνυψου με
νου προσκυνουντες αυτον σεεμεγα
λυνομεεεεεεν

ν

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

μη ην

γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος

(Δίς)

η μων

ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ο ον

η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο πο

δι ω των πο ο δω ων αυ του

Ὁ β' χορός: Ο τι Α α γι ο ος ε στι ν

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Ἐωθινὸν Α'.

Ἦχος Δι τοις Μα θη η ται αις συ νε

ελ θω μεν εν ο ρει Γα α λι λαι αι ας πι
 στει Χριστοον θε α α σασθαι λε γοντα
 ε ε ε ζουσι ι αν λα βειν των α νωω
 και αι κα α τω μα θω μεν πω ως δι
 δα α σκει βα πτι ζειν ει εις το ο
 ο νο μα του Πα α τρος ε ε θνη πα α αν
 τα και αι του Υι υι ου ου ου ου και Α
 γι ου Πνευ μα τος και αι συ νει ει ναι
 τοις μυ σταις ως υ πε ε σχε το ε ως της
 συ υ υν τε λει ει α α ας

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας,
Ἄχραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐτίμησεν
ἀφθαρσία, τῇ πόλει σου κραταίωμα, δοὺς
ταύτην καὶ ἀσφάλειαν, ἧς καὶ νῦν τὴν
κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες,
πανηγυρίζομεν πόθῳ.

Ἄτερον, ὅμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων
Δέσποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς
ὑπερφώτου ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ
παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ
χάριτός με πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν
ὕμνων, **ὁ β' χορὸς** σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠχος ἡ Γα

Γ^χ Ν Γ Γ Π α α α α σα α πνο ο η η η αι
νε σα α α α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι
ι ι ο ον αι νει τε ε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α
α νω ω ων αι νει ει ει ει τε α αυ το ο
ον ε εν τοι οι οis υ ψι ι ι ι ι
στοι οis σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε
ω

Ν Γ ♀ Π
Αι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγγε ε
λοι οι οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει

τε ε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α

α μει εις α αυ του σοι πρε πει υ μνο ος

τω ω Θε ε ω

του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ

γρα πτον δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο

σι οις αυ του

Δευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε

του φρικτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν

Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο εν αρ

χη η Λο ο γος ε σταυρω θη δι η μας και

ε κων ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων

^Κ
 του σωσαι τα συμ παντα αυ το ον προ σκυ
 νη η σωμεν ^Γ
^χ
^Γ
^π
 Δι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι
 οις αυ του ^χ
^π
 αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω
 ματι της δυ να μεως αυ του ^π
^Γ
^π
 Δι η γησαν το παντα τα θαυ μα σι
 α οι φυ λα κες σου Κυ υ ρι ι ε ^π
 αλ λα
 το συ νε δρι ον της μα ται ο τη τος πληρω
 σαν δω ρων την δε ζι αν αυ των κρυ πτειν ε
^Γ
^Π
^Κ
^π
 νο μι ζον την α να στα σι εν σου ην ο κο
^Γ
 σμος δο ξα α ζει ε λε η σον η μας ^Γ

Ἄ νει τε αὐ τὸν ἐ πι ταις δυ να
 στει αῖς αὐ τοῦ αἰ νει τε αὐ τὸν κα τὰ το
 πλη θος της με γα λω ω συ νης αὐ τοῦ
 Ἰ α ρα ς τα πα αν τα πε πλη ρω ται της
 α να στα σε ως την πει ραν ει λη φο ο τα Μα
 ρι α γαρ η Μα γ δα λη νη ἐ πι το μνη
 μα ηλ θεν ευ ρεν Ἀ γ γε λον ἐ πι τον λι ι θον
 κα θη με νον τοῖς ι μα τι οῖς ἐ ζα στρα πτον
 τα και αι λε γο ον τα τι ζη τει ει τε τον ζων
 τα με τα α των νε κρων ουκ ἐ στιν ω δε
 αλλ ἐ γη γε ερ ται κα θως ει πε προ α γων

^Μ

 εν τη Γα λι λαι αι α ^Γ
η

^Γ
^η ^Μ ^Γ
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ ^Π

^χ
^η ^χ
 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και ^Π

 κι θα α ρα ^Π
η

^Δ
^Π
^η ^Γ
 Εν τω φω τισου Δε σπο τα ο ψο με θα ^Γ

^Κ
^χ
^η ^Κ
 φως φι λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ ^Γ

^Γ
^χ
^η ^Γ
 των νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει των αν ^Π

^Π
^χ
^η ^Π
 θρω ω πων δω ρου ου με ε νος ι να σε πα σα ^Κ

 κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μα ρ τη ^Γ

^Γ
^η
 τον ε λε η σον η μας ^Γ
η

Καὶ τῆς ἐορτῆς, γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Στίχ. ^χ_{6λ} Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω ^{6λ} αι νει τε αυ τον ^χ_Δ εν χορ δαι αις
 και ορ γα νω ^{6λ}

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε
 πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου περιέθετο, ἡ
 Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον,
 καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα·
 Χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον, χαῖρε μόνη,
 τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη
 αἰώνιος.

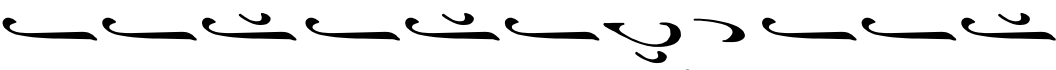
Στιχ. ^χ_{6λ} Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ^{6λ} αι νει αυ τον εν κυμ βα λοις α
 λα λα γ μου ^{6λ} πα σα πνο η ^χ_Δ αι νε σα α τω
 τον Κυ ριον ^{6λ}

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου περιέθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα· Χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον, χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Στιχ. 7. ^χ_λ **Ἡ** γι α σε το σκη νω μα
 αυ του ο υ ψιστος ^λ_λ

Ὡς πανάχραντε Δέσποινα, κραταιὸν περιτείχισμα, ἄρραγές τε στήριγμα καὶ διάσωσμα, τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολήν, τὴν ὑπέρτιμον Ζώνην σου, περισώζουσιν, συμφορῶν ἐκ παντοίων, τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεούσῃ προθυμία, ταύτην τιμῶντας Θεόνυμφε.

Στιχ. 7. ^χ_λ **Τ**ου πο τα μου τα ορ μη μα

6
λ

τα ευ φραίνου σι την πόλιν του Θε ου

Ο ναός σου Πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἁγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοι βοώντων· Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

^Μ
 χου ου ου ου δι δα χ^Πθε ε ε εν τες εις την
 υ υπ ου ρα α νων^κ ε ζα πε στε ε ε ε
 λο ο ο ον το ο^Δ κη η ρυ υ υ υ υ ζαι
 αι^η την εκ νε κρων Α να α στα α σι ι ι
 ιν^η και την εις ου ρα νου ους α α α πο
 ο κα τα α α α στα α α σιν^π οι οι οι οι
 οι οι οι οισ και αι αι συ υν δι αι αι αι
 ω ω ω νι ι ι ι ι ζει ει ει εν^η ο α
 ψε ευ δη ης ε πηγ γει ει ει ει λα α α
 α το^π Χρι ι στο ο ο ος ο ο Θε
 ε ε ε ο ο ο ος^η και Σω τη ηρ των ψυ χω

ω ω ων η η η ημων

π
9

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ.

Ἦχος Δι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων α μην

Υπε ρευ λο γη με ε νη υ παρ

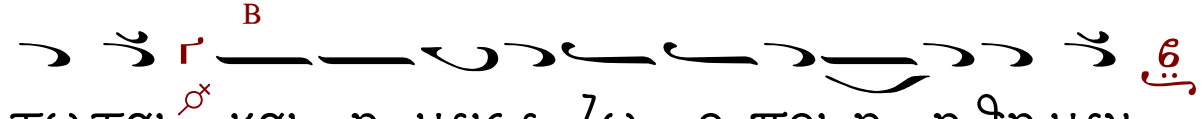
 χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

 γαρ του εκ σου σαρ κω θε εν τος ο α

 δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α να κε εκλη

 ται η κα τα ρα νε νε εκρω ται η Ευ

 α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θανα

 τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν

 δι ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ

λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων ο ου τως
ευ δο κη σας δο ο ο ζα σοι

Δοξολογία. Ἦχος τρίτος.

Ἦχος Γα

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξαν
 υψιστοις Θεω και επιγης ει
 ρηνη εν ανθρωποις ευδοκια
 Υμνου ουμεν σε ευλογουμεν σε προ
 σκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχαρι
 στουμεν σοι δια την μεγαλην σου δοξαν
 Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θεε
 Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονο
 γενης Ιησου Χριστε και Αγιον Πνευ
 μα

^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^η Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου
 ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την
^Π ^Γ
 α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ε λε η σο νη
 μας ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του
 κο σμου ^Γ ^η

^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^η Προ σ δε ζαι την δε η σιν η μων ο κα
 θη με νος εν δε ζι α του Πα τρος ^χ ^η και ε
 λε η σον η μας ^Γ ^η

^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^η Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ
 ει μο νος Κυ ρι ος ^χ ^η Ι η σους Χρι στος εις
 δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην ^Γ ^η

^N , ^Γ
^Γ ^η **Κ**αθ ε καστηνη μερανευ λο γη σω
^χ ^η ⁺ ^Γ
σε και αι νεσω το ο νο μα σου εις τον
^Γ ^χ ^η
αι ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι
^Γ ^η
ω νος
^N ^Γ
^Γ ^η **Κ**α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη
^χ ^η
η με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
^Γ ^η
η ναι η μας
^N ^Γ
^Γ ^η **Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
^χ ^η ⁺
των Πα τε ε ρων η μων και αι νε
^Γ ^χ ^η
το ον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις
^Γ ^η
τους αι ω ω να σα μην

με^χ_ḡ του ποι ει ν το θε λη μα σου^χ_ḡ ο τι συ

ει ο Θε ος μου^Γ_ῆ

^N_ῆ ^ΓΟ τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης^χ_ḡ εν τω

φω τισου ο ψο ο με θα φως^Γ_ῆ

^N_ῆ ^ΓΠα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι^Π

νω σκου σι ι σε^π_ḡ

^N_ḡ ^ΓἌ α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ

ρος Α γι ος α θανα τος ε λε η σον η μας^Γ_ῆ ^Υ

^N_ῆ ^ΓΔ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω^Π

Πνευ μα τι^π_ḡ

^N_ḡ ^ΓΚ αι νυν και α ει και εις τους αι ω^Π

νας των αι ωνων αμην π
q

π
q Γ Α γι ος Α θα να το σε λε η σον η μας Γ
η

Ἀσματοικόν. χ
q N Γ Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος χ
q

Π χ
q Α α α γι ο ος Ι ι σχυ υ υ υ

ρο ος π
q

π
q Γ Α γι ος Α α θα α να α α α το

N ος ε λε η η σο ο ο ο ονη η μα α

Γ α α ας Γ
η

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

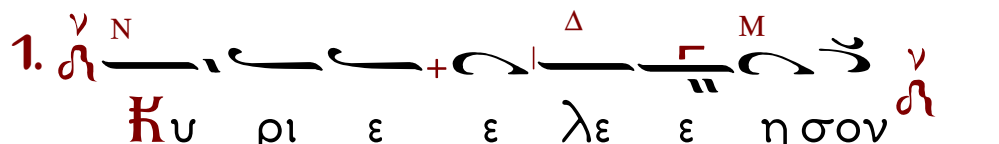
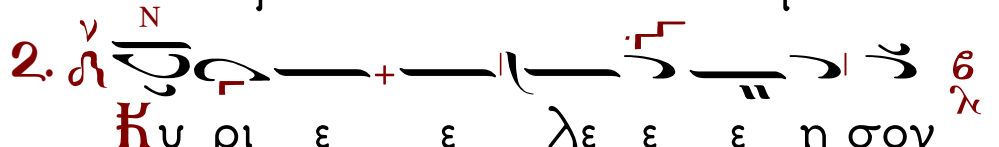
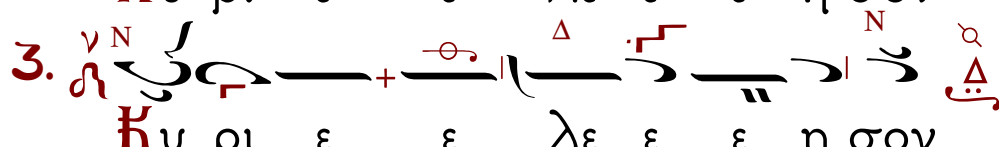
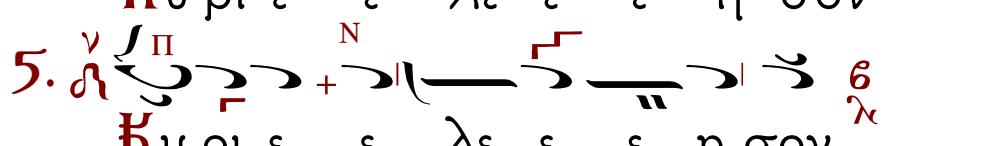
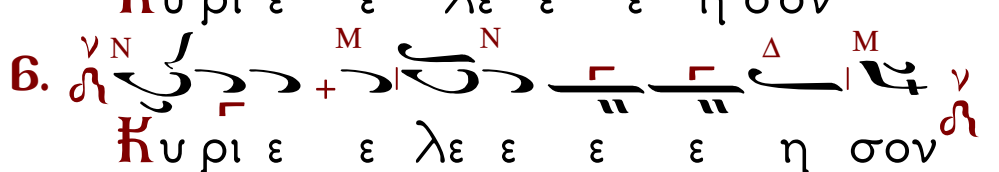
Ἦχος Δι

Δ
 Γη με ρον Σω τη ρι α τω κο σμω
 γε ε γο νεν α σω μεν τω Α να σταν τι
 εκ τα φου και Αρ χη γω της ζω ης η μων κα
 θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το
 νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα
 ε λε ο ο ος

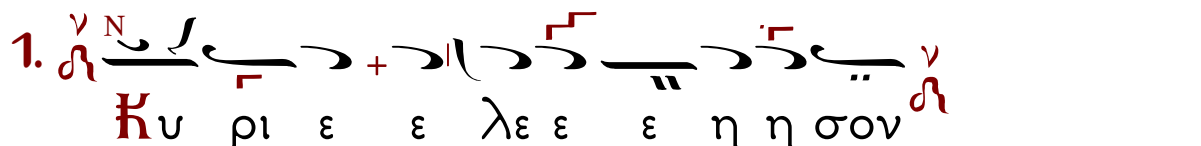
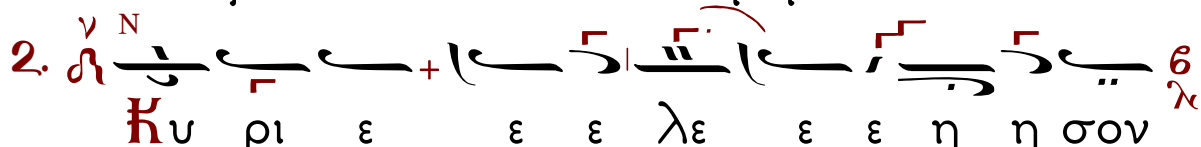
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' Ἀ Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^M
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ

5. ^ν ^N ^Π
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
^q

6. ^ν ^N ^ν
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Δ

7. ^ν ^Γ ^Γ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

9. ^ν ^Δ ^Γ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^ν ^N ^Π ^Δ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
^q

11. ^ν ^N ^Δ ^N
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
^Δ

12. ^ν ^N ^ν
Cοι Κυ ρι ε ^Δ

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Δ μη η ην

Σπλχ. α'

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

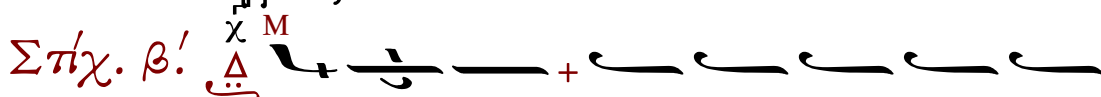
ο νομα το α γιον αυ του

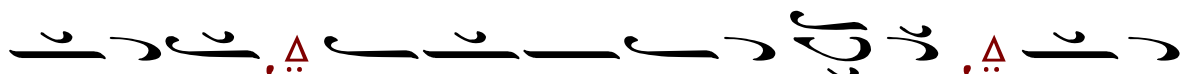
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

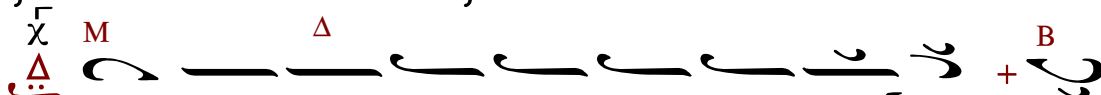
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

6. $\mathcal{Z}_+$

Τερ σω σον η μας

Σπ'χ. γ' ^χ ^Δ ^Μ ^Δ ^{Ζ'}
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

— 4 — Δ + — 1 —

η τοι οίμασε τον θρονον αυτου και η βα

σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

6. $\mathcal{Z}_+$

Τερ σωνη μας

$\Sigma\pi\chi.\delta^{\nu}$ $\overset{\Delta}{\underset{\Delta}{\chi}}^M \rightarrow$
Ευλογειτε τον Κυριον παν

$\overline{f} = \overline{f_1} + \overline{f_2} + \overline{f_3}$

τά τα έργα αὐτοῦ ἐν παντί τοπω

[illegible]

της δε σπο τει ας αυ του

$\chi^{\bar{M}} \Delta$

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

6.7

7.2

Τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω-
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Ἄμην
Σπῆχ. α' Ἄνι νει η ψυχή μου τον Κυρι-
ον αι νε σω Κυριον εν τη ζωῇ μου
ψαλλω τω Θεῷ μου εως υπαρχω
σωσον ἡμᾶς Υιέ Θεου ο α-
ναστας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλλη-
λουι α

Σπῆχ. β' Μακαριος ου ο Θεος

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λου ι α
 Σπ'χ. γ' Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
λου ι α

Σπ^χ. δ^ν. Βασιλευσει Κυ ρι ος εις τον

αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Γ Δ Γ Δ Γ
Εωσον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

Β Μ Δ Μ
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ Μ
λου ι α

Δ Μ
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι

Μ Γ Δ Β Γ
Και νυν και α ει και εις τους αι αι

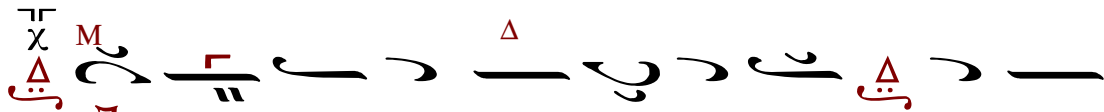
Δ
ω νας των αι αι ω νων α μην

ε λε ο ο ο ος

Γ
α

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι̇

Δε̇ ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ

σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ω

σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στα α α

ας ε εκ νε κρω ω ω ω ω ν ψαλ λον τας

σοι αλ λη λου ου ι α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

^Γ ^Ν ^Γ ^Π
^Γ ^Ν ^Γ ^Π
 Ευ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α
 γα λι α σθω τα ε ε πι γει ει α ο τι ε
 ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
 ο Κυ ρι ος ε πα τη σεν τω θα να α τω
 τον θα να α τον πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ερ ρυ σα
 το η μας και πα ρε σχε τω κο σμω το με
 γα ε ε λε ος

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ἦχος λπ̣ Δι̣

Τὴν θεοδον γαστέρα σου Θεε
οτο ο κεπερι βαλουσα η Ζωνη σου
η η τιμι ι α κρατος τη πολει σου α
προσμα αχητον και θησαυρος υπαρχει
των αγαθων ανεκλειπτος η μονη
τεκουσα αιπααρ θενοος

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. **9:1-7**

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾗ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω· δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν

ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος γ'. Ψαλμὸς λ' (30ος).

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῇν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Στίχ. **Γ**ενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο
μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνου ου ου ουντες αυτη γαρ
η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

Ἀμην αμην αμην εἰς αφεσιν
αμαρτιων και εἰς ζωην την αι
ωνων

Πληρω θη τω το στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο ληντην η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἵη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Α α μην Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
(Δίς)

ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγένε μετὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.